

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1921.-ΕΤΟΣ Γ' ΑΡ. 147

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 15.—Ἑξάμ. δρ. 8
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > > 30.— > > 15
ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4.— > Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ : Διὰ τὰ περὶ 20 λεπτά ἢ ἰσὺς
Διὰ τὰ ποιήματα 50 λεπτά ἢ ἰσὺς

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ

S P L E E N

45 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου) 45

— Ακούσε με πού σε συμβουλεύω είνε, αδύνατο να κατορθώσης από πού ζητάς.

— Ο σέρ Φράνσις έγείλασεν ειρωνικά και σφίγγων τα δόντια του :

— Αυτό θά το ιδούμε, επιθύησε. Μη φοβείσαι, κυρία μου' ένοση υπάρχουν έκδόται που δέχονται να δημοσιεύουν ό,τι τους δάσουν, και ή πεύ άγνή γυναίκα δεν γλυτώνει!...

— Άλλ' άς επανέλθωμεν εις την άγαπήτην μας Ντολορές που εύρισκετο ήδη εις τό μπουνοτόρ της και έπεριμένε άνυπομονα την άφιξιν του ήσρητό, τόν όποιον ελεε καλέσει έσπευμένως δι' λοχηρών κωδωνισμών.

— Ρίτα! έφώναξε μόλις ειδή την πιστήν της κωμωδιάν να τρέξη τρομαγμένη προς τό μέρος της—Θέλω τόν Τζών!

— Α! κυρία! Ένόμισεν ό καυμένος πώς ήθελε εις τό σαλονάκι και έτρεψεν έκει. Τώρα δά τόν ειδα να άνοιξη την πόρταν εις τόν σερ Φράνσις Λένος.

— Ώστε έφυγε—και ή Ντολορές της έπιασεν άπότομα τό χέρι—Ρίτα, διέταξεν, ειπέ εις τόν Τζών να μην άνοξη πιά την πόρτα του σπιτιού μας εις αυτόν τό κύριον. Είνε ένας κακός άνθρωπος, Ρίτα. Ωδέν φαντάζεσαι πόσον κακός.

— Τό φαντάζομαι, κυρία, άπήνησεν ή Ρίτα και έπύταξε την Ντολορές συμπονετικά. Μη νομίζετε πώς δεν ήξεύρω κι' έγώ πολλά πράγματα, κυρία, αλλά δεν έπιτρέπεται να μιλόω. Γιατί όσάκις σας ειπα την ιδέα μου γιά τους κωμωδισμούς φίλους σας, κυρία, δεν ήδηλησάτε ποτέ να με άκούσετε.

— Ω! άγαπήτη μου Ρίτα — επιθύησεν ή Ντολορές σφίγγουσα μέ στοργήν τό χέρι της—ξέρετε καλά ότι είνε περισσότερο φίλοι του κυρίου παρά ίδικοί μου και γι' αυτό ίσως είμαι άναγκασμένη να μην επιτρέπω να λέγουν κακό γι' αυτούς. Έπειτα πώς να σού πω, καλή μου Ρίτα. Ίσως έμετε να έχομε άδικο, καλή μου Ρίτα, εις τό Λονδίνο, δεν είνε όποιος εις τόν Νορβηγία... Πήγαντε τώρα να ειπήτε εις τόν Τζών ό,τι σού ειπα και ύστερα έλα εις τό δωμάτιόν μου να μου κρατήσης λίγη συντροφιά γιάτί ό Φίλιππος μου ειπε να μη τόν περιμένω διά τή' ερώσην.

— Η Ρίτα έφυγε τρέχουσα και ή Ντολορές έβρυθήσθη εις σκέψεις.

— Αν θυμηθείτε εις τόν συζυγόν της την διαγωγήν του Λένος, αυτός φησικά θά τού έξήτει ικανοποιητήν πιδανόν και να έμονομάχουν. Να έμονομάχουν; αλλά τότε θά διέτρεχε κίνδυνον ό Φίλιππος και αυτό δεν τό ήθελεν έσ' ουδέν λόγω. Έξασφα όμως μια φανερή έμπευσις έκατε τό γλωσσό της προσοπαία μη λάμψη: «Θά τό έμπιστευθώ δια εις την λαΐδην Λορμα, επιθύησεν άφου ό Τζώρτζς δεν είν' έδω, θά με συμβουλεύση αυτή τί πρέπει να κάμω.»

— Άργά, σχεδόν τα μεσάνυχτα, άπεράσισε να πέση εις τό κρεβάτιό της και όταν ή Ρίτα την έσκέπασε προσεκτικά μέ τό πολυτελέστατο έν τ ρ ε ν τ ό γ της την ήρώτησε μέ φωνήν λίγω τρεμουλασμένην :

— Είνε πολύ κρού άκόμη, Ρίτα;

— Ναι, πολύ, και άρχίζει να χιονίζει, της άπήνησεν αυτή.

— Η Ντολορές την έπύταξε σάν άρηρημένη και τά τρέμοντα χείλη της έπρόφεραν άργά... ψιθυριστά :

— Θά είνε όλο χιόνι και σκοτάδι τώρα εις τό Άλτεν Φιόρ...

— Πραγματικός, άγαπήτη μου. Πειό καλά είν' έδω.

— Ίσως, άπήνησεν ή Ντολορές και έτοποθετήθη μέ την πρόθεσιν να κοιμηθή.

— Η Ρίτα της έρήλυσεν τό χέρι και έξήλθεν άθροφώς τουω διατίου, ένθ ή Ντολορές μόλις έννόησεν ότι ειχε μείνη μόνη, άνοιξε τά μάτια της και ήρεσεν να άνειρεσάται ευπνητή. Ο νους της έτρεχε μακράν... έκεί που όλα ήσαν χιονισμένα... όλα σκοτεινά...

— Ήσυχος, τί έσχημος που θά ήτο! Ύστερα την μικρήν της βραχούλα, την νυκτερινήν της συνάντησεν μέ τόν Φίλιππον, και της έφαινότο όλα σάν ένα όνειρο που ειχε σβύσει γιά πάντα.

— Τα ρεμβώδη μάτια της, κομρασμένα, γεμάτα μελαγχολίαν, ήσαν προσηλωμένα εις την ήλεκτρικήν λάμπα με τό πρόσωπο άμπαζού, που ήτο άναμμένη έκάνα από τό άόλυτον κρεβάτιό της. Είς μάτην έπροσπαθούσε να κοιμηθή' ό ύπνος δεν ήρχετο και ό νους της περιεστρέφετο διαρκώς γύρω άπ' τό πρόβλημα : «Διατί άφύπησεν ό Φίλιππος; Που ήτο!» Και μία σατανική άπάντησις της έβασάνισε τόν

νουν: «Είς την άγκαλιά της Βιολέτας Βιάρι!»

— Ω! ή σκέψις αυτή ήτο άφορητος. Έπετάχθηκε κάτω από τό κρεβάτι της, έφύρασε μίαν ρομπάν και έκάθησεν εις την πολυθρόνα μέ την πρόθεσιν να προσπαθήση να ξεσηπά διαβάζοντας, όταν έξαφνα ήκουσεν έλαφρό τρέξιμον εις την σάλαν και άνεγνώρισε τά έλαφρά παρτήματα του Φίλιππου, ένθ, χωρίς να τό θέλη, διέκρινεν εδωκίμως την φωνήν του που έλεγε προς τόν Νέβιλ :

— Θά ήτο προτιμότερον να διηγηθώ όλα τό συμβαίνοντα εις τήν Ντολορές. Άν τά μάθη μίαν ήλιόνην, τί θά ύποθέσει :

— Είς την λαΐδην Έργατον; άπήνησεν ό Νέβιλ. Προς Θεού, ούτε λέξιν, μυλόρδε. Τί ντροπή άν τό έμάνθανε ποτέ...

— Άλλά ή συνέγεια αυτού τουω διαλόγου δεν έφθασεν εις τάς άκοάς της Ντολορές, όλίγα δέ λεγά βραδύτερον ήκουσε βήματα να πλησιάζουν και επί τέλους ήνοιξε σιγά-σιγά ή θύρα τουω διατίου της και εισήλθεν ό Φίλιππος άκροποδητή, μέ την ιδεάν ότι ή σύζυγος τουω θά έκοιμάται, αλλά ή έκπληξις τουω δεν περιγράφεται όταν την εύρε έκπνητην και την ειδα να τρέξη προς τό μέρος τουω μέ άνοιχτάς άγκάλας.

— Μικρούλα μου, άκόμη δεν έκοιμήθηκες; της ειπέ ενταλαλίζόμενος αυτήν.

— Όχι, Φίλιπ, του άπήνησε μ' ένα παραστοικό χιμόγελω. Συλλογίζομουν τό Άλτεν Φιόρ.

— Ω! τί κρού που θά είνε τώρα έκεί έκάνω. Είπες ό φίλιππος με άρέλειαν.

— Και άργά, όταν ό Φίλιππος ήρχισε να μισοκλείη τά βραχύνια βλέφαρα, τά όχρά χείλη έπιθύησεν και πάλιν.

— Όλα σκοτεινά!... όλα χιονισμένα εις τόν Άλτεν-Φιόρ.» (Άκόλουθη)

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Κ. Καμβύσην. Άφου αυτό θέλουν οι άνθρωποι, τί να γίνει;—Λεύων Μυροσίην. Η παραλήξις σας διεβράβηθη εις τόν προς δόν όρον, ένθ έθλη τά σας άπατήρη. Συνεπώς τό «Ιδιαίτερον» περιτέθει. Η άπάντησις εις την δευτέραν ερώτησιν σας άρηνηκή, έκείνη περί ής έρωτάτε δεν είνε κών Σηρνά.—Γ. Καρην. Έλήφθη και εστάλη τό μυθιστόρημα.—Α. Φωτεινόν. Δι έπιστολαι που γράφετε δεν έλήφθησαν.—Σερ. Τέσσα. Σας εύχαριστούμεν.—Ι. Καρατάγαν. Δεν έλήφθη.—Ι. Χριστοπούλου. Τό ήμερολόγιον θά εσταλή διά στρατ. δέματα.—Α. Σημολην. Πολύ εύχαριστός αλλά είνε πολύ μεγάλο.—Α. Χαλκίόπουλου. Θά τό λαμβάνετε όσος όλοι.—Δ. Ζήσιμον. Δραχ. δέκα και 50.—Άστρητη. Έγχεώθητε δραχ.—Μ. Φουσιζήην. Είς τίς ιδιαιτέρας 20 λεπ. Έν. Δημ. 50 λεπτά ή λέξει.—Ν. Στεφανάνου. όρ. 6.—ΙΙ. Λαμπρη. μόνον εις φύλλα και από αυτό δυνατόν να λείκουν μερικά.—Ρην. Παπαδάκης. Η έννοιασις ίσχυει μέχρι τέλους του έτους.—Π. Άθανασιάδην. Έπισκεπήτρια και Πρώ εστάλησαν. Διά τά λοιπά σας άπαντήσαμεν διά δελτακίου.—Σημ. Κτ. Δράζην. Έδωμισέθησαν.—Ν. Μπεσην. Τό ψευδώνυμον που εσταίτε άνήκει εις άλλον άλλαξέ το.—Χ. Οικονομ. Έστάλη.

— Ένογραφίαν συνδρομητά οί κ. κ. Α. Ελευθεριάδην, Π. Παπαναγιώτου, Π. Γρηγορούλη, Ν. Μπιροπίλη, Π. Κουτουράς, Ν. Φερδιανάζη, Γ. Μπαλασιωνίης, Μ. Καστούλης, Ι. Μανωλοπούλου, Γ. Κουτρουδάκης, Χαρ. Μάστορης, Ι. Μπανούση, Άγ. Ζαμπέλας, Άρ. Νικηφοράκης, Α. Σουλές, Ζ. Πρατινάκης, Δ. Σκληθροτύης, Αλ. Πέππας, Ν. Χρυσόφης, Τ. Ταβουλάρης, Στ. Μοραίτης, Άθ. Παπαδημητρίου, Γ. Θ. Κοντανάγιο, Ι. Θωμάς, Σοφ. Πετροπούλου, Ιωάν. Δάγκας, Στ. Σαυαλή, Ν. Αλάνη, Θ. Άποστολίδου, Η. Φάμμος, Πολυδ. Άξιώτης, Έλ. Μακροπούλου, Μ. Χουρδάκης, Α. Θεοδόσιου, Άθ. Γιωτοπούλου, Ζ Ρόζου.

— Ένογραφίαν συνδρομητά οί κ. κ. Α. Ελευθεριάδην, Π. Παπαναγιώτου, Π. Γρηγορούλη, Ν. Μπιροπίλη, Π. Κουτουράς, Ν. Φερδιανάζη, Γ. Μπαλασιωνίης, Μ. Καστούλης, Ι. Μανωλοπούλου, Γ. Κουτρουδάκης, Χαρ. Μάστορης, Ι. Μπανούση, Άγ. Ζαμπέλας, Άρ. Νικηφοράκης, Α. Σουλές, Ζ. Πρατινάκης, Δ. Σκληθροτύης, Αλ. Πέππας, Ν. Χρυσόφης, Τ. Ταβουλάρης, Στ. Μοραίτης, Άθ. Παπαδημητρίου, Γ. Θ. Κοντανάγιο, Ι. Θωμάς, Σοφ. Πετροπούλου, Ιωάν. Δάγκας, Στ. Σαυαλή, Ν. Αλάνη, Θ. Άποστολίδου, Η. Φάμμος, Πολυδ. Άξιώτης, Έλ. Μακροπούλου, Μ. Χουρδάκης, Α. Θεοδόσιου, Άθ. Γιωτοπούλου, Ζ Ρόζου.

— Ένογραφίαν συνδρομητά οί κ. κ. Α. Ελευθεριάδην, Π. Παπαναγιώτου, Π. Γρηγορούλη, Ν. Μπιροπίλη, Π. Κουτουράς, Ν. Φερδιανάζη, Γ. Μπαλασιωνίης, Μ. Καστούλης, Ι. Μανωλοπούλου, Γ. Κουτρουδάκης, Χαρ. Μάστορης, Ι. Μπανούση, Άγ. Ζαμπέλας, Άρ. Νικηφοράκης, Α. Σουλές, Ζ. Πρατινάκης, Δ. Σκληθροτύης, Αλ. Πέππας, Ν. Χρυσόφης, Τ. Ταβουλάρης, Στ. Μοραίτης, Άθ. Παπαδημητρίου, Γ. Θ. Κοντανάγιο, Ι. Θωμάς, Σοφ. Πετροπούλου, Ιωάν. Δάγκας, Στ. Σαυαλή, Ν. Αλάνη, Θ. Άποστολίδου, Η. Φάμμος, Πολυδ. Άξιώτης, Έλ. Μακροπούλου, Μ. Χουρδάκης, Α. Θεοδόσιου, Άθ. Γιωτοπούλου, Ζ Ρόζου.

— Ένογραφίαν συνδρομητά οί κ. κ. Α. Ελευθεριάδην, Π. Παπαναγιώτου, Π. Γρηγορούλη, Ν. Μπιροπίλη, Π. Κουτουράς, Ν. Φερδιανάζη, Γ. Μπαλασιωνίης, Μ. Καστούλης, Ι. Μανωλοπούλου, Γ. Κουτρουδάκης, Χαρ. Μάστορης, Ι. Μπανούση, Άγ. Ζαμπέλας, Άρ. Νικηφοράκης, Α. Σουλές, Ζ. Πρατινάκης, Δ. Σκληθροτύης, Αλ. Πέππας, Ν. Χρυσόφης, Τ. Ταβουλάρης, Στ. Μοραίτης, Άθ. Παπαδημητρίου, Γ. Θ. Κοντανάγιο, Ι. Θωμάς, Σοφ. Πετροπούλου, Ιωάν. Δάγκας, Στ. Σαυαλή, Ν. Αλάνη, Θ. Άποστολίδου, Η. Φάμμος, Πολυδ. Άξιώτης, Έλ. Μακροπούλου, Μ. Χουρδάκης, Α. Θεοδόσιου, Άθ. Γιωτοπούλου, Ζ Ρόζου.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Ένεκρίθησαν τά έξής ψευδώνυμα : «Μουζίνος», «Παιδί της Ζηνητείας», «Μαντόκ», «Εΰθυμο Ναυτάκι», «Γογγυσμός της Κόρης», «Άστρητης», «Ήλεκτρομαγνήτης», «Τουστρερός Χειμών», «Μυστηριώδης Συμμορία», «Αββάς Καζάνοβας», «Άδων Άσπιο», «Ζεντευμένο Νησιώτικόν», «Φρόνη», «Τζάκ Φίστερ».

ΤΟ ΠΟΣΤ ΡΕΞΑΝΤ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ,

Ένοικιασ εις τής θυρίδος διά τό 1921 όρ. 6.

Ένοικιασ γραμματοθηλάδας : Λάτσης του Όραίου όρ. 152, Μυστηριώδης Συμμορία όρ. 153.

Ένοικιασ γραμματοθηλάδας : Λάτσης του Όραίου όρ. 152, Μυστηριώδης Συμμορία όρ. 153.

Ένοικιασ γραμματοθηλάδας : Λάτσης του Όραίου όρ. 152, Μυστηριώδης Συμμορία όρ. 153.

Ένοικιασ γραμματοθηλάδας : Λάτσης του Όραίου όρ. 152, Μυστηριώδης Συμμορία όρ. 153.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Έγκρινω τό «Γράμμα» της διδος Ντίνας Μάστορη, που μ' άρέσει πολύ γιατί έχει τό άγνό ύφος του δημοτικού τραγουδιού.

Δέν είνε άσχημο τό τραγουδι σας, κ. Α. Ριάδη, μολοντί φαίνεται σάν άσχημότερο.

Έχει όμως μερικά λάθη. Ο πρώτος στίχος π. χ. πλεονάζει κατά μίαν συλλαβήν και ή άμέσως κατόπι μεταλλάσσει ό άλλον ρυθμόν δεν άκούγεται καλά. Ο 5ος στίχος «και ή ρίμες γλυστράνε» έχει χαμωδιάν, και ό 8ος «πλανητή χαρωνή» άποτελει παρεμβολήν προς έπίτευξιν όμοιοκαταλήξιας, χωρίς συνωχνη έννοιας.—Και τό «Έλα» δις Δέσποινα άτελής. Έτσι όποιος είνε φαίνεται ν' άποτελή την άρχήν κομμάτιον κομμάτιον που δεν έγράφη.

Έκεινο τό «να πείθονομε» λέγεται τσόν άπότομα, άδικαιολόγητα σχεδόν.—Οι πρόξος σας δεν έχουν μόν λάθη, κ. κ. Νίκο Καλ., Κ. Γρεβα, Ν. Λαλέ, ούτε όποιος και κανένα ένδιαφέρων σημειόν ή προτοτυπίαν στο θέμα. Σηνηθισμένα και παλιά πράγματα.—Έχει πνοιή γελης φαντασίας, κ. Γ. «Νομικέ, ροιζωκ όμως μερικά λάθη στο στίχο και τό τελευταίο «δέν βρήκα άδολα κρίνα» είνε πολύ άτεχνο.—Δέν έποικικατάλαβα τί άκριβώς θέλετε να ειπήτε, κ. Ε. Δοακόπουλε με τό «Άνοιξε την Καρδιά σου». Για έναβασίτα το και θά ιδήτε κι' έσεις ότι δεν έπικρίζετε καλά ό,τι ίσως καλό θέλετε να ειπήτε.

Δέν είνε γιά έγκρινω τά δικά σας, κ. κ. Γεώργιος Κ., Α. Ζαφειρίου, Ν. Μανιώτης, Γ. Κοστοπούλου, Κ. Μυαλικιά, Λάθη, πολλά λάθη.—Οί άνομοκρινίδες επάλθησαν πιά, κ. Άκη. Είνε σάν παιδικά γυμνάσματα. Έκεινο που άξίζει να γράφη κανείς σήμερα είνε στίχοι καλοί και με έμπνευσιν καλή.—Δέν θά δημοσιευθή, διότι παρόμοια σηνά συμβαίνουν εις την ζωήν. Έκρινόμενος δεν προκαλύπτω ένδιαφέρον. Παπα.—Πολύ άφελής ήδέσται τουω χωριάτι που έπροσπαθούσε ν' άνασχη τό φρεγάτι, από τό πηγάδι, κ. κ. Γ. Κοστή, και Θ. Μπακ.

—Αν θέλετε να δημοσιευθή επί πληρωμή θά ύπολογίσετε 50 λ. την λέξιν και θά τό στείλετε εις τό Λογιστήριον.—Χαρακτήρας δεν δημοσιεύω, κ. Ε. Μπεσιμεία. Ό! αυτά έχουν γραφή από πολλούς και διαφόρους.—Ροτίνας έννοση πραγματικά γεγονότα στανδαλιάρικα, περιέργια, που άποτελούν θέματα κοσμικού κοινοπολιού. τέτοια δέ έξήτασε με λεπτομερείας και βλασημους άληθοφανεϊς. Όχι φανταστικά έπεισόδια, ούτε πνευματώδεις διαλόγους σάν αυτούς που τό στέλλετε σεις, κ. Θ. Κατσουμάνην και δις Μ. Δημακοπούλου.

Ποητικώς περιγραφές πόλεων έπίσης δεν δημοσιεύω.—Γράφετε με ελικρινείαν και ψυχολογικήν παρατηρητικότητα, άλλ' άτεχνα, κ. Γ. Αρμένη. Όποδοήριτε, όταν μω μείνη χωρός, θά δημοσιεύω ένα άπ' αυτά άφου τό ρεπουσάρο, δηλαδή τό διορθώσω.—Δέν ήτον άνάγκη να στείλετε δραχμήν, κ. Κ. Καραβιά, ή έγκρισιν δεν ήτον άποχρονική. Βρίσκο ότι τό ψευδώνυμον αυτό δεν πάει κάτω από εύθυμογραφήματα, άν θέλετε μορεχίτε να τ' άλλαξετε, χωρίς να ζητήσετε έγκρισιν. Κ' ή δευτέρα έπιστολή θά δημοσιευθή.—Έκεινος που ύποστηρίζει ότι δεν είνε όμοιοκαταλήξια, προσπαθών δεν έυρεί άνάγκωσιν, κ. Τακτικέ Άναγνώστα.—Έφόσον άπεκαλήθητε μία φορά ότι έσπερεσθήσετε ξένους στίχους, δεν μορδο να σας έχω πιά έμπιστοσύνην, κ. Ι. Νίκων.—Θά σας παρακαλώ να μη σού ξαναγράψετε Σ. Βουρλέκη. Άντιγραφές δεν χρειάζομαι.—Αν δεν σας άπήνησα, έσπερα να έννοήσετε ότι δεν έλήφθησαν, κ. Ι. Μανωλόπουλε.—Απαντώ και ειδα πώς τούλειται μία συλλαβή, κ. Α. Μαντιάρη. Και εις τό σονολον δεν είνε καλό. Ο ΑΡΧΙΣΤΕΥΤΑΚΤΗΣ

—Αν θέλετε να δημοσιευθή επί πληρωμή θά ύπολογίσετε 50 λ. την λέξιν και θά τό στείλετε εις τό Λογιστήριον.—Χαρακτήρας δεν δημοσιεύω, κ. Ε. Μπεσιμεία. Ό! αυτά έχουν γραφή από πολλούς και διαφόρους.—Ροτίνας έννοση πραγματικά γεγονότα στανδαλιάρικα, περιέργια, που άποτελούν θέματα κοσμικού κοινοπολιού. τέτοια δέ έξήτασε με λεπτομερείας και βλασημους άληθοφανεϊς. Όχι φανταστικά έπεισόδια, ούτε πνευματώδεις διαλόγους σάν αυτούς που τό στέλλετε σεις, κ. Θ. Κατσουμάνην και δις Μ. Δημακοπούλου.

Ποητικώς περιγραφές πόλεων έπίσης δεν δημοσιεύω.—Γράφετε με ελικρινείαν και ψυχολογικήν παρατηρητικότητα, άλλ' άτεχνα, κ. Γ. Αρμένη. Όποδοήριτε, όταν μω μείνη χωρός, θά δημοσιεύω ένα άπ' αυτά άφου τό ρεπουσάρο, δηλαδή τό διορθώσω.—Δέν ήτον άνάγκη να στείλετε δραχμήν, κ. Κ. Καραβιά, ή έγκρισιν δεν ήτον άποχρονική. Βρίσκο ότι τό ψευδώνυμον αυτό δεν πάει κάτω από εύθυμογραφήματα, άν θέλετε μορεχίτε να τ' άλλαξετε, χωρίς να ζητήσετε έγκρισιν. Κ' ή δευτέρα έπιστολή θά δημοσιευθή.—Έκεινος που ύποστηρίζει ότι δεν είνε όμοιοκαταλήξια, προσπαθών δεν έυρεί άνάγκωσιν, κ. Τακτικέ Άναγνώστα.—Έφόσον άπεκαλήθητε μία φορά ότι έσπερεσθήσετε ξένους στίχους, δεν μορδο να σας έχω πιά έμπιστοσύνην, κ. Ι. Νίκων.—Θά σας παρακαλώ να μη σού ξαναγράψετε Σ. Βουρλέκη. Άντιγραφές δεν χρειάζομαι.—Αν δεν σας άπήνησα, έσπερα να έννοήσετε ότι δεν έλήφθησαν, κ. Ι. Μανωλόπουλε.—Απαντώ και ειδα πώς τούλειται μία συλλαβή, κ. Α. Μαντιάρη. Και εις τό σονολον δεν είνε καλό. Ο ΑΡΧΙΣΤΕΥΤΑΚΤΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εμρννά... Άθναία... Ξηρότσισα...

(Γιά τό δημοφήριμα...)

Έχει ή Σμύρνη όμορφές και ή Άθήνα πάλι Μ' όμως τες Αγιώτισσες καμιά δεν της φθάνει...

Όταν φίλησιν μία Σηρνά κι' άπ' την Άθήνα άλλη Θέ να γρημότ' τα χείλη σου ποδδρα και κοινά...

Κι' όταν μία Αγιώτισσα γλυκά τήνε φίληση Έν όση τής τέτοιο φιλή δεν θά τό λησιμονήσης...

Γιατί ή Αγιώτισσα είν' όμορφη σ' αλήθεια Δέν είν' τής όσος όμορφιά με ποδδρα και φτιασιδια...

Αθήνα 8)βρης 1921.

Τέμενη—Αγιόλυ Ντίτος Μανιώτης

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

Αθήνα 8)βρης 1921.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

—20 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΔΕΞΙΣ—

Προτάσεις ανταλλαγής

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπάρτης, Καλαμών. Γράφατε «Άμάραντον Κρίνον» ρ. γ. Καλάμας.

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπάρτης, Καλαμών. Γράφατε «Άμάραντον Κρίνον» ρ. γ. Καλάμας.

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπάρτης, Καλαμών. Γράφατε «Άμάραντον Κρίνον» ρ. γ. Καλάμας.

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπάρτης, Καλαμών. Γράφατε «Άμάραντον Κρίνον» ρ. γ. Καλάμας.

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπάρτης, Καλαμών. Γράφατε «Άμάραντον Κρίνον» ρ. γ. Καλάμας.

—Άνταλλάσσω κ. ρ. και έπιστολάς μόνον με κορίτσια 18—20 έτών. Σκοπός φίλια. Γράφετε «Άστρητης» ρ. γ. Πεταλιών Μεσοφύρας.—Δέχομαι άλληλογραφίαν με νέους και νέας. «Γογγυσμός της Κόρης» ρ. γ. Γύθειον.—Εΰθυμα κορίτσια άνταλλάσσω κ. ρ. συμπληρωμένα μετ' ποιημάτων. Γράφατε «Εΰθυμο Ναυτάκι» Θωρ. «Άημιος» Σμύρνην.—Χ. Μήλων. Έμπαδον έτραυματίσθη εις την μάχην Σαγγαρίου είνε άληθής; Γράφε Σ. Μ. Τ.—Πάρι, μάλιστα γνωστή «Εστία άλλα τί όμως Έστία; Ιδανική; Έστία έρωτος».—Συμμορία Ρόδας, δέχομαι συνεργασίαν, περμμένο. Jik-Jak.—Κορίτσια άπ' άνταλλάσσω έπιστολάς και κ. ρ. με διδας 15—18 έτών. Σκοπός ιερός. Προτιμώται Άθηνών, Σμύρνης, Πατρών, Σπ

Τὰ ραβασάκια τοῦ Μητροῦση

Η ΓΙΟΥΡΤΗ Μ'

Περδίκω μ' π'λί μ'
Αετι κι μιθαύργιου τ'ν
Τρίτ', είρεστε για νάειμε-

Ας είνε, οδρή μαντζουράνα μ',
χρουνιάρια μέρα ερχιτι,
δέν είνε σουστό νά μάς εἶδ'
κακουκαροισμένους.

Αν θέλ'τε σὰς κρατάου κι σὰς ἀπάνω
κ'τάβ' θάν τ'ς λιέου γά,
κι' εἶσι θά γιλάμι.
Γιατί μαθές τ'
Αη-Δ'μητροῦ τῶχου σκουπό

- 10ον) Πηλές θροῦμπες ἀ-λ-οὐργιζάν (ρήγαν).
2ον) Σαρδέλλιες τ' βαρελιού ἀ-λά-πουαβρουίλ
(κοινῶς πιπυρόλαδου).
Που τ'άς:
3ον) Πατσουζούμ' ἀ-λά-σκουρδουστοῦμ'.
4ον) Κουρκοῦτ' ἀ-λά-καλαμπουκάλιευρου.
Ραγνοῦ:
5ον) Φασόλια γίγαντες μαγιουνέζα.
6ον) Γαλέου πλακι ἀ-λά-μαϊντανιέν.
Ρουτί:
7ον) Σπληνάντριου ἀ-λα-παρισιέν.
8ον) Φαζή τ'ς σκάρας ἀ-λά-ξείδουσκορδ.
Φρουμάς:
9ον) Κουκανιστή ἀ-λά-κλουτσουτῶρ.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Ανάθημά σοι,
ὦ μόδα!
—κοινῶς νεωτερισμός—
ἤπερ ἠβουλήθης
ἀποκριθῆναι τόν πόδα
τῆς γυναικός,

Ο Ἀγκαθάγγελος

Ἑλληνο-Γαλλικὴ εἰσοδογὴ
σοῦ στέλνει στὴ Λίανο ἢ Ριμὴ

Μαμάκα μου ἀγαπητή, bonjour
εἰς τὰς Ἀθήνας μένομε toujours,
διότι τὰ τσουκάλια mon mari
νὰ τὰ πουλήση εἰσορε δέν ἤμπορεῖ.

Φρουτί.
10ον) Ἀγκαθίδια.
11ον) Ἐνόμ'λα.
Κουτ πόστα.
12ον) Τζίντ'φα.
Βέγ.
13ον) Μητρούσκου (1862) ἀ-λά-γιουματῶρ.

Τί λιές, καλά δέν τὰ κανόν'σα,
οδρή κουτοῦλα μ';
Εἶδες; Τίποτου δέν τ'ς λείπ',
οὔδι τὰ οδρεχτιά,
οὔδε τὰ γαλέκια καρπτοσούκλια

Πουλύ θά στεναχοῦθῶ π' δὲ θά σ' ἔχου
σ'μά μ' νά γλιεντῶμι οἱ δύο μας ὅπως ξέρ'με,
ὄντες θά φύβ'νε οἱ καλεσμέν'.
Μ' τί νά καν'ς
οδρή πιρδικούλα μ',
αὐτὰ εἶ' οὐ κόσμους.

Πουλύ θά στεναχοῦθῶ π' δὲ θά σ' ἔχου
σ'μά μ' νά γλιεντῶμι οἱ δύο μας ὅπως ξέρ'με,
ὄντες θά φύβ'νε οἱ καλεσμέν'.
Μ' τί νά καν'ς
οδρή πιρδικούλα μ',
αὐτὰ εἶ' οὐ κόσμους.

Μήτρους Κουρνέγαλου;

Τοῦ Βλάμη γὰ καμῶματα
ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟ ΗΜΙΣΥ

Δέν εἶμαστε καλά, σί-
γουρα δέν εἶμαστε καλά,
ρὲ Μανιὸ ἐγκυκλοπαιδι-
κά και περιπούδαχτ!

Γι' αὐτὸ σοῦ λέω πὼς δέν εἶμαστε καλά.
Γιατί
τὴν προάλλη ἡ φημερίδα διαλάβαινε πὼς ἕνας
τέως ἀνθρωπος και νῦν μακαρίτης,
πῆγε και

Ἐδῶ, ρὲ μακαρίτη, τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστο
τῶν ἐνύπαντρου κυτῶνε πὼς και [πὼς νὰ
ἐναγίνουνε ἀνυπαντρου, και σένα πού σοῦθε

Ἡμῆμπος και τὴν ἀγάπατες ἀδιάλλαχτα τὴν
κλαπαδόρα σου.
Ἀν περιπῶσει και δέν μπο-
ραγες νὰ κάνης ἀνευ αὐτῆ,
νὰ μοῦ ἐπετρέψης
νὰ σοῦ πὼ μιά κουβεντοῦλα,
τὸ ὅποιον δίχως
νὰ σοῦ κακοφανῆ,
θὰ σοῦ πὼ ὅτι δέν εἶσαι

Ἐδῶ, ρὲ μακαρίτη, τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστο
τῶν ἐνύπαντρου κυτῶνε πὼς και [πὼς νὰ
ἐναγίνουνε ἀνυπαντρου, και σένα πού σοῦθε
κουτὶ αὐτὸ τὸ κελεποῦρι,
πῆγες νὰ χαραμίσης
τὰ γεῖτα σου κάτω ἀπὸ τὰ σίδερα τοῦ τράμ;

Ο Βλάμης

Σ' ἄρεσαν τὰ παιγνίδια μου
μ' ἄρεσαν τὰ φίλιά σου.
Μὰ ἐφυγα ὀλοταχῶς
σάν φουσκῶσ' ἡ κοιλιά σου.
Ἀθήνα. Γιάννης Σταύρου

ΜΕΡΙΚΑ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Ἐνὰ ριζάρυρο
Ὁ πιὸ φιλάργυρος ἀνθρωπος τοῦ κόσμου,
κοίτεται κάτω ἀπὸ τοῦτο τὸ κρῦο μάρμαρο.
Ἀπέθανε ἐπίτηδες τὴν πρωτοχρονιά,
γιὰ νὰ
μὴ δώση μπουνανάδες.

Ἐδῶ κοίτεται μιά θρήσκα,
και ἀπὸ τῆς πιὸ
ἐλευθέρες γυναίκες,
πού πῆγαινε ταπεινά
στοὺς
ἐσπερινούς τῆς Κυριακῆς.
Τὶ ἔκανε τῆς ἄλλης
ἡμέρες;
Αὐτὸ εἶναι ζήτημα ξεχωριστό.